

ПРЕС КЛИПИНГ

11. фебруар 2013.

НАСЛОВИ

Будет Србије: „Минус“ од седам милијарди динара;(стр.2)

Синдикат све даље од радника;(стр.3)

У АЋАНСКОМ „ЛИТОСТРОЈ-ПОТИСЈУ”: Штрајкачки одбор најурен из фабрике;(стр.4)

Синдикалци против укидања радних места;(стр.5)

Буџет Србије: „Минус“ од седам милијарди динара

С. Б.

У Буџету Србије крајем јануара мањак седам милијарди динара. Највећи расходи трошкови запослених, ПИО трансфери...

РЕПУБЛИЧКА „каса“ је крај јануара дочекала са „минусом“ од седам милијарди динара. То је, поручују из Министарства финансије и привреде, упола мање од планираног. Највећи „скок“ прихода, у односу на јануар прошле године, види се у порезу на додату вредност. Наплаћено је укупно 36,4 милијарде динара, што је 6,8 милијарди више него лане.

С друге стране, у приходима су подбациле акцизе, слило се 16,36 милијарди динара. Иако је овај намет током протеклих годину дана увећаван, овог јануара је наплаћено 1,37 милијарди динара мање него истог месеца прошле године.

КАМАТЕКАМАТЕ на подигнуте кредите ове године ће нас све више коштати. У јануару смо на њих дали 5,5 милијарди динара. То је за чак 3,3 милијарде динара више него у јануару прошле године.

- Буџетски дефицит у јануару ове године био је за 3,4 милијарди динара мањи у односу на јануар прошле године - наводи се у саопштењу Министарства финансија и привреде. - Законом о буџету укупан дефицит за ову годину планиран је у износу од 121,9 милијарди динара, што представља 3,3 одсто бруто друштвеног производа, а то је двоструко мање од дефицита оствареног у претходној години.

Највеће ставке буџетских расхода су исплата плата запосленима и трансфери ПИО фонду, Републичком заводи за здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање. Запослени су „коштали“ 21,4 милијарде динара, 2,6 милијадри више него лане. Подршка пензијама, лечењу и незапосленима је у јануару износила 22 милијарде динара, 892 милиона више него истог месеца лане. Субвенције су зато мање 5,17 милијарди динара и износиле су укупно 2,77 милијарди динара.

Синдикат све даље од радника

Б. СТЈЕЉА

Све сиромашнији запослени не могу да рачунају готово ни на какву финансијску помоћ. Иако је просечна чланарина један одсто од плате, касе солидарности - празне

Од седам милијарди динара, колико (према подацима Агенције за привредне регистре) годишње у просеку обрће 7.807 синдикалних организација у Србији, до радника стигну - мрвице. Социјалне помоћи, трошкове лечења, новчане позајмице данас исплаћује мало који синдикат јер у већини тврде да - упркос чланаринама које сви наплаћују - пара нема.

- Данас је просечна чланарина око 300 динара месечно, један одсто зараде. Синдикат са сто чланова може да прикупи око 30.000 динара месечно. Шта можете са тим парама? - каже Бранислав Чанак, председник УГС „Независност“.

Неком би тих 30.000 можда и значило, али се ретко догоди да их неко добије. А контроле тога где заврши новац - нема.

У Министарству рада кажу да се њихови инспектори не могу мешати ни у пословање, ни у финансијске трансакције синдиката јер они подлежу контроли попут осталих „предузећа“. Али додају да и на њихову адресу стижу притужбе незадовољника на „лидере“:

- Чињеница је да је у већим и успешнијим фирмама бољи положај и синдиката и радника јер, осим што послодавци испуњавају све законске обавезе, синдикати обезбеђују додатне привилегије за запослене. То, нажалост, није случај са фирмама које имају проблема у пословању, где су синдикати немоћни у борби за основна радничка права, а камоли за обезбеђивање помоћи - оцењује и Зоран Мартиновић, државни секретар овог министарства.

И Радан Миловановић, председник Самосталног синдиката угоститељства и туризма, потврђује ову тезу:

- Половина новца остаје у предузећу у којем су паре прикупљене, а остатак се распоређује између централе на нивоу града и републике. А пошто већина послодаваца у угоститељству уопште и не исплаћује зараде, ми немамо ни приходе од чланарина.

ПАРАДОКСПРОФЕСОР Маринковић уочава да фондови солидарности данас постоје само у предузећима која имају добре плате, али да се новац углавном троши на екскурзије и радничке игре. А парадокс је, додаје он, управо што запосленима у пропалим или лоше стојећим предузећима нема ко да помогне иако је њима помоћ најпотребнија.

Зоран Павловић, председник Самосталног синдиката поштанских радника, каже да „његова“ организација има 450 чланова, што је тек три одсто укупно запослених у ПТТ Србије, али да имају Фонд солидарности из којег се исплаћује по 10.000 за рођење детета, 15.000 у случају смрти члана породице, 10.000 као накнаду за боловање дуже од 90 дана... Ипак, он не мисли да тако послују „колеге“ из других синдиката ни у његовој ни у другим фирмама:

- Када би полиција ушла у синдикате имала би шта да нађе. Често се дешава да представници синдиката праве спискове радника којима наводно помажу, а заправо стављају паре себи у џеп. Многи „шурују“ са послодавцима, па само у нашем предузећу има синдикалних лидера који имају веће плате од руководства, а располажу и службеним станом и возилом. Такви су пактови све чешћи.

Да су синдикати одступили од своје суштине, сматра и Дарко Маринковић, професор са Мегатренд универзитета, који се управо бави пословањем синдиката у Србији:

- Основа синдиката је радничка солидарност, а ње данас нема. Синдикати у Србији послују по застарелим моделима, а финансије им нико озбиљно не контролише. Начин на који прикупљају чланарине и располажу приходима је нетранспарентан и бесмислен па се зато синдикати своде на посреднике у продаји пилића и прасића.

НЕСЛОЖНИ ЛИДЕРИ

ИАКО синдикални лидери тврде да је спас у уједињавању, у пракси се то не дешава. У већини великих предузећа делује по десетак организација и такав је случај са „Железницама“, „Јатом“, „Поштом“ па и полицијом...

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/u-adjanskom-%E2%80%9Elitostroj-potisju%E2%80%9D-strajacki-odbor-najuren-iz-fabrike>

У АЂАНСКОМ „ЛИТОСТРОЈ-ПОТИСЈУ”: Штрајкачки одбор најурен из фабрике

Радницима „Литострој-Потисја” ДОО из Аде који су у штрајку од среде 6. фебруара, у петак после подне исплаћене су децембарске зараде, али пошто штрајк није обустављен, руководство предузећа је издало упозорење и меру удаљења из фабрике председнику Штрајкачког одбора Јовану Вукову и члановима Лајошу Ситашу, Миливоју Туцакову и Јожефу Ташију.

Поред исплате децембарске плате и накнаде за путовање на посао, као што смо већ писали, међу захтевима радника предузећа „Литострој-Потисја”, које је у власништву словеначке Групе „Литострој”, је потписивање колективног уговора, решавање проблема због лоших услова рада и смењивање менаџмента. У штрајк је ступило 150 од 170 запослених, а после потеза које је предузело руководство предузећа, ради разрешавања проблема долазак у Аду је за данас, у понедељак 11. фебруара, најавио председник Самосталног синдиката металаца Србије за Војводину Владо Миљуш.

- Хоће да нас удаље из предузећа зато што им смета истина, да се не сазна да су они директни кривци за несрећу која се догодила у среду, када је тешко повређен наш колега Лехел Алмаши, коме су обе ноге ампутирани испод колена. Руководство предузећа пребацује да смо ми из Синдиката, раднику који је настрадао рекли да треба да ради, што није тачно, зна се ко је то

могао да учинити, јер нам је речено да одливак мора до петка да буде готов и до петка спреман за отпрему. Међутим, требало је да се одливак тежак осам тона хлади шест до осам дана. Без обзира на изречену меру удаљења ми ћемо у понедељак ујутро ићи у фабрику - категоричан је председник Штрајкачког одбора Јован Вуков.

Због изречене мере удаљења члановима Штрајкачког одбора, повереник Повереништва Савеза самосталних синдиката Војводине за општину Ада Мирослав Беланчић, обратио се писмом власнику слованачке Групе „Литострој” Мирославу Гнамушу, као и директору и извршном директору „Литострој-Потисја” ДОО у Ади Марку Кумару и Шандору Кошу, предочавајући им да су издата упозорења и мере удаљења за чланове Штрајкачког одбора нису у складу са законским прописима.

Беланчић указује да штрајк запослених који је у току у предузећу „Литострој-Потисје” у Ади је уредно пријављен у складу са законом о штрајку, те да Одбор синдикалне организације ШМС „Литострој-Потисје”, односно Штрајкачки одбор од почетка функционисања ове синдикалне организације од половине 2011. године, је увек преферирао социјални дијалог као искључиви метод постизања споразума, па и у овом случају када су се определили за оштрије методе синдикалне борбе.

М. Митровић

Скретање пажње

Повереник Мирослав Беланчић указује да не стоји констатација да синдикалци из „Литострој-Потисја” нису покушали да споразумно реше постојеће проблеме, те да је чак и одлука о ступању у штрајк последица константног и перманентног кршења до сада постигнутих усмених и писмених споразума и закључака. Беланчић наводи у образложењу да све упућује да се противно члану 15. закона о штрајку принудом и застрашивањем жели окончати легалан и легитиман штрајк. Он указује да се мерама које је предузело руководство предузећа покушава скренути пажња са проблема због којих је штрајк и најављен, а да запослени само користе своја права из законских прописа, да заштите своја елементарна, људска и радничка права као и достојанство, да за свој рад буду адекватно награђени и себи и својим породицама обезбеде егзистенцију која је тренутно на ивици биолошког опстанка.

РТВ

http://www.rtv.rs/sr_lat/vojvodina/subotica/sindikalci-protiv-ukidanja-radnih-mesta_369871.html

Синдикалци против укидања радних места

Извор: РТВ

СУБОТИЦА

Синдикат запослених у суботичкој Млекари не одустаје од захтева да се одложи укидање 25 радних места у фабрици. Они такође захтевају и да се обустави и премештај исто толико запослених у нову фирму.

У синдикату мисле да се иза свега крије намера пословодства да отпусти раднике и затвори фабрику.